

I socialuddannelseskommissionens betænkning er om familievejledernes uddannelse anført, at socialrådgiveruddannelsen må anses for hensigtsmæssig, medens andre uddannelser må suppleres. Dette optimale krav må det med den nuværende uddannelseskapacitet indtil videre anses for urealistisk at stille som vilkår for en kommunal rådgivningsordning, hvorfor man i al fald i en overgangsperiode som hidtil må bygge på rådgivere med en mindre vidtgående uddannelse.

Socialministeriet mener herefter, at det må overlades til primærkommunernes egen afgørelse, om de selv ønsker at opbygge en rådgivning med kvalificerede rådgivere og dertil knyttede støttehold, eller om de vælger at opfylde forpligtelsen i samarbejde med amtskommunen eller andre primærkommuner.

Spørgsmål 22:

Kan § 28, stk. 2, 2. pkt. ikke udgå under hensyn til amtsrådets tilsynsfunktion, jfr. styrelseslovens § 10?

Svar:

Efter bestemmelsen i den sociale styrelseslovs § 10 fører amtsrådet, hvor ikke andet er bestemt i særlig lovgivning, tilsyn med primærkommunernes virksomhed på sociale og sundhedsmæssige områder, der ikke er henlagt til andre myndigheder ved særlig lovgivning.

Den foreslåede bestemmelse i § 28, stk. 2, 2. pkt., hvorefter retningslinierne for tilrettelæggelsen af en fælles vejledningsordning for flere kommuner fastsættes af amtsrådet, er indsat for specielt at sikre, at de mellem kommuner indgåede overenskomster udformes på en sådan måde, at ordningerne kan fungere forsvarligt i forhold til den enkelte kommune. Det er socialministeriets hensigt at vejlede amtsrådene ud fra de erfaringer; der er indhøstet fra de eksisterende fælles familievejledningsordninger.

Spørgsmål 23:

Ville det ikke, bl. a. af hensyn til ensartethed i lovgivningen, være at foretrække, om der i § 28, stk. 2, blev fastsat et godkendelseskrav, således som det er tilfældet med sundhedsplejerskeordninger, jfr. det herom fremsatte lovforslag?

Svar:

Efter den foreslåede bestemmelse i § 2 i det af indenrigsministeren fremsatte forslag til lov om sundhedsplejerskeordninger kan amtsrådet godkende overenskomster mellem flere kommuner om helt eller delvis fælles sundhedsplejerskeordning. Efter lovforslagets § 7 skal staten refundere 50 pct. af kommunernes udgifter, bortset fra administrationsudgifter.

I forslaget til bistandsloven er det forudsat, at udgifterne til den sociale rådgivningsvirksomhed i lighed med andre administrationsudgifter skal afholdes af kommunerne uden refusion. Under hensyn hertil har socialministeriet fundet det betænkeligt at fastsætte et egentligt godkendelseskrav, svarende til bestemmelsen i forslaget til lov om sundhedsplejerskeordninger. Ministeriet har herved taget i betragtning, at et sådant krav ville kunne opfattes som et indgreb i kommunernes administration, men har på den anden side ikke ment det forsvarligt helt at undlade at præcisere amtets tilsyns- og vejledningsopgave på dette område, jfr. svaret på spørgsmål 22.

Spørgsmål 23 a:

Hvorledes ville ministeren stille sig til et ændringsforslag til § 28, stk. 2, hvorved det blev præciseret, at amtsrådets kompetence kun omfatter spørgsmål af generel karakter?

Svar:

Som nævnt i svaret på spørgsmål 22 er bestemmelsen i § 28, stk. 2, 2. pkt., indsat for specielt at sikre, at de overenskomster, som kommunerne indgår om fælles rådgivningsordning, udformes på en sådan måde, at ordningerne kan fungere forsvarligt i forhold til den enkelte kommune.

For at opfylde dette krav må behovet for en fællesordning være til stede, hvilket amtsrådet har mulighed for at vurdere i forbindelse med udarbejdelsen af udbygningsplanen efter den sociale styrelseslovs § 11. Herudover må det imidlertid påses, at administrationen af fællesordningen tilrettelægges således, at området dækkes ligeligt. Det vil i denne forbindelse være afgørende, at det sagkyndige støttehold sammensættes og placeres således, at det kan yde ensartet bistand uanset klienternes opholdskommune.